

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Ecclesiae Paderbornensis

Dietrich <Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1602

De suspensione.

urn:nbn:de:gbv:23-drucke/s-483a-2f-helmst3

In duobus tantum illis casibus excommunicatio minor contrahitur.

Primo. Si communicatur cum nominatim excommunicato publicè ex communicatione maiori.

Secundo. Si cum excommunicatis propter manuum iniectioem violentam in clericum notoriam, vt factum nõ possit vlla tergiuersatione celari aut excusari. Et vtrũq; intellige extra casus à iure permisso.

EFFECTVS EXCOMMUNICATIONIS MINORIS.

Excommunicatus minori excommunicatione mortaliter peccat, & sacrilegium committit si recipiat quodcunq; sacramentum Ecclesiæ antequam absoluat, non autem excluditur à diuinis officijs, quin illis interesse possit.

Aboluere ab hac excommunicatione potest quilibet Confessarius, habens potestatem audiendi confessiones; & ideo ad tutelam in forma absolutionis præmitti debet absolutio ab excommunicatione, vt dictum est.

DE SUSPENSIONE.

Suspensio est cæsura & pœna Ecclesiastica, per quam prohibetur quis ab executione ordinum, officiorum vel iurisdictionis, est enim potius pœna quàm culpa: communiter tamen propter culpam & peccatum incurritur. Non excludit per se à susceptione sacramentorum, quare suspensus potest absolui ab excommunicatione maiore vel minore, & à peccatis, & Eucharistiam sumere, & postea absolui à suspensione. Suspensio propriè pertinet ad Clericos.

Regula generalis notanda. Quando aliquis est suspensus à iudice vel à iure ab aliquo actu spirituali ordinis alicuius, si exsequatur illum actum, fit irregularis.

QUIBVS CASIBVS INCURRATUR SUSPENSIO.

Clericus publicus concubinaris & notorius per sententiã vel per propriam confessionem & factam in iudicio sine dubio est suspensus quoad se, & quoad alios, & efficitur irregularis si celebrat, & alij, qui intersunt & audiunt diuina à talibus, peccat, licet forte rustici propter ignorantiam excusetur.

Idem

2. Idem dicendum est secundum veriore[m] sententiam de concubinarijs notorijs euidencia facti, quando videlicet habet domi concubinam nec possunt aliquo modo se excusare, velut cum ex ea vnam aut plures proles procrearunt.

3. Clericus consentiens electioni de se factae per potestatis secularis abusum, suspensus est ab electione passiva, quia non potest eligi.

4. Ordinati extra tempora, vel ante aetatem requisitam, vel ab Episcopo non proprio sine licentia proprii Episcopi, vel nominatim excommunicato suspensio, haeretico manifesto, vel per saltum ordinati, vel in excommunicatione aut apostasia, vel post contractum matrimonium.

5. Suspensus est clericus duellum offerens vel suscipiens.

6. Suspenditur ab officio & à quibuscunq; beneficijs, qui decedente Praelato alicuius Ecclesiae Cathedralis, regularis vel collegiatæ, bona ab eo dimissa, vel tempore vacationis obuenientia, cum de iure aut consuetudine ad ipsum non pertineant, occupat ac sibi vendicat.

7. Suspensi sunt triennio ab officio submittentes laicis bona ecclesiarum seu iura, sine consensu sui capituli & licentia sedis Apostolicæ.

8. Suspenditur per annum ab officio iudex ecclesiasticus ordinarius vel delegatus, qui contra iusticiam & constitutionem in grauamen partis alterius in iudicio quicquam fecit per gratiam vel per sordes.

9. Suspenduntur Episcopi & superiores ab ingressu Ecclesiae; Inferiores vero ab officio & beneficio, qui praeter procurationem, dum visitant diocesim exigunt pecuniam vel munera vel à non visitatis procurationem contra praescriptum canonum accipiunt.

10. Interdicitur ingressus ecclesiae his qui celebrant praesentibus excommunicatis publicè vel interdicitis aut eos recipiunt ad sacramenta ecclesiae vel sepulturam.

11. Suspensus est compromissarius, si elegit scièter indignu[m].

12. Suspensus est ab omni actu legitimo excommunicatus maiore excommunicatione.

13. Suspenduntur ab officio prædicationis omnes religiosi, qui postquam fuerint requisiti per rectores ecclesiarum, scienter omiserint facere conscientiam confitentibus de decimis soluendis.

14. Suspenduntur ipso facto Clerici ab officij executione, qui recipiunt ad communionem vel oblationem altaris manifestos vsurarios.

DE ABSOLUTIONE A SUSPENSIONE

Suspendus simpliciter à iure, potest ab Episcopo absolui, nisi canonis conditor sibi reseruet: Si vero suspendus est ab homine, absoluet qui eam tulit, vel superior.

Hæc, quæ de suspensione dicta sunt, quia pertinent potius ad Clericos quàm laicos, docent pastores non tam quomodo audiant confessiones aliorum (nisi forsitan Ecclesiasticorum) quàm quomodo ipsi faciant suam, ut videlicet peccata propria cognoscant & vitent.

Suspendus tenetur communiter abstinere ab eo, à quo suspenditur, vel à quo prohibetur sub pœna peccati mortalis, imò etiam sub pœna irregularitatis, si diuina officia ab illis suspendus, celebrare præsumat.

DE INTERDICTO

1. Interdictum ecclesiasticum est quædam prohibitio quædam in aliqua terra vel Ecclesia, vel personæ interdicitur administratio sacramentorum, vel diuinorum officiorum celebratio, siue executio aliquorum spiritualium.

2. Interdictum est triplex, locale, personale, locale & personale simul.

Locale ut quando interdicitur ciuitas, prouincia, &c. hoc est, quando prohibetur homines ibi habitantes à certis sacramentis ibi accipiendis, & à sepultura, & ne clerici ibi publice celebrare & sacramenta conferre possint.

Personale, quando populus, clerus, collegium, &c. interdicitur.

Locale & personale simul quando locus & personæ simul sunt interdicta.